



Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

331.86

Hely

Szerző:

Cím:

Látogatás a Ganz gyár tanonciskolájában

Idő

"1920"

Forrás:

Az Est

Személy

Helyszám

Bp.
(Hely)

1920 x 10
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

331.86

1920

Látogatás a Ganz-gyár tanonciskolájában

Uricsalád gyermekei a munkaasztal mellett

— Az Est tudósítójától —

Nemrég még azzal biztatták a gyermekeket, ha nem tanulsz, lakatosinasnak adlak. Ma, a mikor Vámbéri Rusztemmel beszélek, azt halom, hogy boldog és büszke, mert a fia lakatosmunkát tanul a Ganz-Danubius-gyárban.

Ma csak a közvetlen produktív munkának van értéke. Az intellektuális termelés amugy is csak a gazdasági élet függvénye. Büszke vagyok fiamra. Dolgozik, iparos lesz. Ha elvégezte az egy- vagy kétévi praktikus gyakorlatát, a technológiára megy tovább képezni magát.

A kis Vámbéri György 15 éves fiú, Vámbéri Ármán unokája. Nagy kötevény van a nyakában s büszkén, mintha kitüntetés, vitézségi érem volna, mutogatja kötevényén a munka foltjait. Szeptember óta tanulja a lakatosságot, azután, ha a technológiát elvégezte, Németországba és Angliába megy tanulni a munkát. Azután, ha sokat tud, hazajön dolgozni. Mutatja a kezét. A finom kis gyerekkézen forradás, seb és karcolás nyoma. Tessék nézni. Látszik, hogy dolgozom.

A Ganz-Danubius-gyár megértette

az idők szavát és egészen új alapokra fektette a tanonc- és gyakorlatoktatást. Egvrészi egy nagy műhelyben együttesen foglalkoztatja őket hozzáértő első mesterek vezérése alatt, másrészt elméleti tanítást is nyújt. Mindennap 9—2-ig felváltva tanítják őket geometriára, rajzra, számtanra s ezenkívül más tantárgyra is, hogy általános műveltséget nyújtásának. Ez az iskola nyilvánossági joggal van felruházva.

Meglátogattam a tanoncok műhelyét Kellner Jenő igazgató és Vámosy főfelügyelő vezérése alatt. Tanul itt vagy nyolcvan gyerek. Tanárok, tanítók, katonatisztek, színészek és munkások gyermekei egymás mellett. Mindenik ott áll a munkaasztal vagy a gép előtt és szakadatlanul, csendben dolgozik. Az arcuk feszült figyelmet árul el, mert a legjobbat akarják produkálni. Bizonyítványt is kapnak hétről-hétre. Megnéztem, a magaviselet mindegyiknél egyes. Igaz, hogy fegyelmet is tartanak közöttük. Reggel fél nyolckor jelentkeznék s akkor katonás riportot tart dr. Haasz, a vezetőjük. A beszélgetés szigorúan tilos. A ki a szomszédjához szól, kaphat egy kis barátságos pofont is figyelmeztetésképpen.

Kovács György magas, nyurga, 16 év körüli fiatalember. Az apja ezredes. Egy gép előtt áll és fur valami szerzőszámmal. Megkérdezem, mi vonzotta őt az iparospályára.

— Mindig szerettem ezt, gyermekkorom óta mérnöknek készültem, ma nem lehet az egyetemet végezni, hát műhelybe álltam, ezután a technológiára megyek.

— Mi a célja? Mit akar elérni?

— Dolgozni akarok, — válaszolja keményen. Igazán imponál nekem.

Kellner Jenőke még kis fiú. Tizenkét éves lehet. Az apja állami tanító.

Nem éri el a munkaasztalt. Pódiumon áll. Kezében óriási reszelő, nagyobb, mint az egész gyerek. Egy szabályos kockát kell kireszelnie. Ez az első feladat. Megkérdezem, bírja-e a munkát, nem gyenge-e hozzá? Megsértődve feszíti ki a karját:

— Tessék megnézni a muszklimat.

Fizetést is kapnak. Körülbelül havi 95 koronát. Az iskolában eltöltött órákat is fizetik. Munka után megtisztálkodnak, a gyárban modern mosdókat állított fel az igazgatóság. Kíváncsi voltam, hogy az elkényeztetett úri fiúk mi csinálnak a fárasztó munka után. Meg is kérdezem az egyiket, a ki egy középiskolai tanár fia. Tanulok, kérem, mert közben el szeretném végezni a technológia esti tanfolyamát. Megkérdeztem Kellner Jenő igazgatót, hogyan vannak megelégedve a nehéz testi munkához nem szokott tanulókkal?

— Nagyszerűen, — volt a válasz.

— Nagy ambícióval és komolysággal dolgoznak. Igen nagy örömünk van bennük. A mióta megkezdettük az

új módszer szerint való tanoncoktatást, rendkívül sokan jelentkeztek nálunk, válogatni lehet közöttük.

Új idők, új emberek. Boldog szülők, a kik iparosnak adják gyermeküket, megelégedett gyermekek, a kik ambicionálják, hogy jó iparosok legyenek és megelégedett munkaadók. Igazán, megerősödött bizalommal hagytam el a gyárat.